

**POGOVOR Z
VELEPOS-
LANIKOM
ANDREJEM
GERENČERJEM
STR. 2**

**LONČARSKI
TABOR
NA VERICI
STR. 5**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 6. julija 2006 ☼ Leto XVI, št. 27

Pomurje ima svojo škofijo

TUDI SODELOVANJE S SLOVENCMI ČEZ MEJO

Po nekaj desetletjih prizadevanj in po tem, ko sta škofiji dobili Celje in Novo mesto, so se na dan državnosti, 25. junija, veselili pomurski verniki in tisti, ki v škofiji vidijo tudi siceršnje duhovno bogatenje Prekmurja in Prlekije in zamejskega prostora – Porabja in avstrijske Štajerske. V vročem poletnem popoldnevu se je na ustanovitvi škofije v Murski Soboti zbralo okoli pet tisoč vernikov, ki so dobri dve uri in pol spremljali dogajanje v cerkvi svetega Nikolaja, ki je postala stolna cerkev.

Prvega pomurskega škofa, dosedanega rektorja bogoslovnega seminarija v Mariboru dr. Marjana Turnška, katerega geslo je *Bog je ljubezen*, je umestil mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger. S približno 95 tisoč verniki, tremi dekanijami, 36 župnijami in blizu 50 duhovniki je pomurska škofija najmanjša med šestimi v Sloveniji, kar pa ne zmanjšuje njenega pomena v prostoru, ki meji na tri države in kjer je tudi največja evangeličanska skupnost na Slovenskem.

Na posvetitev – Marjan Turnšek doslej ni bil škof – umestitev in razglasitev škofije so prišli najvišji katoliški dostojanstveniki v Sloveniji in vrsta uglednih politikov. Tako ljubljanski metropolit in nadškof Alojz Uran, apostolski nuncij v Sloveniji Abril y Castelló, celjski škof dr. Anton Stres, koprski

Novi murskosoboški škof dr. Marjan Turnšek v družbi mariborskega nadškofa in metropolita dr. Franca Krambergerja (z leve) in pomožnega škofa dr. Jožefa Smeja

Foto: Nataša Juhnov

škof Metod Pirih, mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej, škof evangeličanske cerkve na Slovenskem mag. Geza Erniša; na razglasitvi so bili politični predstavniki Slovenije, predsednik Državnega sveta Janez Sušnik, podpredsednik vlade in finančni minister dr. Andrej Bajuk, ministri dr. Milan Zver, Janez Podobnik, Ivan Žagar, evropski poslanec Alojz Peterle, poslanka madžarske narodnosti Mária Pozsonc, predstavniki madžarske narodnosti v Prekmurju in predstavniki Romov.

Papežev pismo, s katerim je Benedikt XVI. ustanovil škofijo, je prebral mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej. Posvečeva-

lec, nadškof dr. Franc Kramberger se je v pridigi zahvalil svetemu očetu, ki je »kot pastir vesoljne cerkve spoznal znamenja in potrebe Cerkve pri nas ter nanje odgovoril z ustanovitvijo treh novih škofij.« ter apostolskemu nunciju, ki je posredoval predloge ter pokazal posebno skrb za ustanovitev škofije v Murski Soboti.

Nadškof Franc Kramberger se je zahvalil vrsti zaslužnih mož – duhovnikov, ki so že v davni preteklosti zaznamovali slovensko ozemlje na eni in drugi strani Mure, ter v duhu slovanskih blagovestnikov, svetega Cirila in Metoda, skrbeli, da je slovenski narod tod ohr-

nil vero, jezik, kulturo, dom in rod. »V preroški perspektivi so pripravljali današnji dogodek Mikloš Küzmič, Jožef Košič, tudi župnik na Gornjem Seniku, dr. Franc Ivanocy in oba Jožefa Klekla. Tudi na desni strani Mure stopajo v ospredje zaslužne osebnosti: Jakob Missia, prvi slovenski kardinal, Peter Danjko, Franc in Peter Kovačič, Matija Slavič, Anton Korošec...« je povedal Franc Kramberger in predstavil grb nove škofije: »Tri polja so: eno predstavlja levo stran Mure, kjer je široka panonska ravnina in široka žitna polja v Prekmurju. Vse zaobjema, nima enih in drugih, vsi so njegovi. Dru-

go polje simbolizira desno stran Mure, ki je ovenčana z vinsko trto. Med obema poljema je Mura, nad katero se pne most. Škof je med eno in drugo stranjo, med verniki in duhovniki, med samimi duhovniki, še več: med krajevno in vesoljno Cerkvijo.«

Škof Marjan Turnšek se je zahvalil vsem, ki so prispevali k ustanovitvi škofije, tudi rodovom pred nami, za navzočnost pa posebej evangeličanskemu škofu Gezi Erniši: »Vaša prisotnost govori o skupni poti, ki jo v tem delu Slovenije že stoletja hodita obe veliki veji krščanstva in jo želimo skupaj nadaljevati.« zbranim vernikom pa položil v srce, da med njih ne prihaja kot tujec: »V Kristusu smo vsi eno: ni več Prekmurca ne Prleka ne Štajerca, ne Madžara ne Roma ne Slovenca. Po Svetem duhu, ki je Božja ljubezen, smo vsi eno. To ne pomeni izginotja različnosti, ki je naše bogastvo, ampak uresničevanje ljubezni, h kateri smo poklicani, ker nas Bog ljubi...«

Škof, ki je v madžarskem jeziku nagovoril prekmurske Madžare, želi okrepiti sodelovanje s Slovenci po svetu in v sosednjih državah: »To sodelovanje je bilo že do zdaj zelo dobro. Gospod Ivan Camplin je leta in leta hodil na Gornji Senik in je legenda povezovalja Slovencev z obeh strani meje.«

Ernest Ružič

NEPOZABNI SO DOGODKI, POVEZANI Z VSTOPOM MADŽARSKE V EVROPSKO UNIJO

Zdaj, ko prebirate pogovor s tretjim slovenskim veleposlanikom v Budimpešti, je gospod Andrej Gerenčer že v Murski Soboti ali v strehovskem vinogradu. Njegov, le nekoliko podaljšani mandat se je uradno iztekel minuli petek, do novega veleposlanika – zelo verjetno Ladislava Lipiča – bo odpravnicca poslov Ksenija Škrilec, ki je s krajšo prekinitvijo na slovenskem veleposlaništvu vse od prvega dne, ko je bil imenovan Ferenc Hajós za prvega slovenskega veleposlanika na Madžarskem.

Zadnji dnevi so bili za veleposlanika Andreja Gerenčerja dokaj naporni, pa ne zaradi vročine, ki je bila v madžarskem glavnem mestu, ampak se je moral posloviti pri številnih, tudi najbolj uglednih osebnostih madžarskega političnega, gospodarskega, kulturnega in narodnostnega življenja. Ker je slovenski veleposlanik akreditiran tudi za Moldavijo in Bolgarijo, je predsednik Georgij Prvanov odlikoval Andreja Gerenčerja z Redom Madarskega konjenika druge stopnje; predsednik László Sólyom pa mu je podelil Križ srednje stopnje reda za zasluge Republike Madžarske. Zadnji uradni teden se je Andrej Gerenčer pogovarjal tudi s premierom Ferencem Gyurcsányem in zunanjo ministrico Kingo Gőncz.

Ravno zaradi velike »nasičenosti« s političnimi in protokolarnimi dogodki v zadnjih dneh je bilo prvo vprašanje, tokrat ne za »ogrevanje«, ampak za »osvežitev«, kako je doživel mesto in mestni utrip ob priselitvi v Budimpešto.

»Bil sem presenečen, da je Budimpešta tako živahno mesto, še posebej je to očitno ob praznikih. Res je, da mesto obišče veliko turistov, ki dajejo pečat življenju, tudi kulturnemu, nočnemu ... Budimpešta je 2-milijonsko mesto, ki nudi marsikaj in Madžari so veseli ljudje, predvsem ko slavijo različne praznike. Nekaj, kar nam Slovencem manjka, da bi praznike proslavili tako bučno, kot znajo Madžari. Denimo s ču-

dovitimi ognjemeti (Nepozaben je skoraj enourni ognjemet na predvečer 20. avgusta. Zaman še tako spretno režiran prenos po televiziji, to je nekaj, kar je treba videti in doživeti na obali Donave – je izkušnja avtorja.) in množico kulturnih dogodkov. Preprosto: Madžari znajo za praznik živeti praznično.«

Andrej Gerenčer na poslovnem sprejemu v Monoštru

• *Budimpešta se je v zadnjih letih zelo spremenila, tako v središču kakor na obrobju, v neposredni in celo bolj oddaljeni okolici.*

»To je res. Ko sem prišel pred štiri leti, je bila prometna konic med osmo in pol deveto dopoldne in popoldne od pol štirih do petih. Zdaj se je promet tako zgostil, da ni mogoče govoriti le o konicah. Povečan promet nam je povzročal kar veliko preglavic, kajti na sestanek ali pogovor skoraj ni bilo mogoče priti natančno ob dogovorjeni uri, lahko smo prišli prej, lahko tudi zamudili. Sedanji promet je zelo obremenjujoč, in sicer zato, ker mesto še nima v celoti urejenih obvoznic.«

• *Kateri dogodki se vam bodo tako vtisnili v spomin, da boste o njih še dolgo razmišljali oziroma se k njim vračali?*

»Največji dogodek je bilo praznovanje vstopa Madžarske v Evropsko unijo. Na dogodek se je Madžarska pripravila zelo temeljito. Zame je bilo veliko presenečenje, kar so naredili s peščeno uro na Trgu herojev v Budimpešti. K nastajanju peščene ure smo bili povabljeni veleposlaniki doteda-

njih in bodočih članic. Vsak je z lopato vrgel nekaj peska v uro, kar je simboliziralo skupno skrb za delovanje peščene ure. Na dan vstopa smo veleposlaniki dobili povabilo tedanjega ministrskega predsednika Petra Medgyessyja na odštevanje časa pred polnočjo s pripisom, naj pripeljemo zraven otroka iz svoje države. Bilo

je odštevanje od pol dvanajste do polnoči. Bilo nas je štiriindvajset in midva z vnukom sva bila na vrsti zadnja, ki sva udarila na gong. Tedaj je prišel premier in sprožil uro, da je začela teči. Nepozabno!«

• *Kako so se v tem času razvijali slovensko-madžarski odnosi, za katere politiki običajno rečejo, da so zelo dobri. Vi ste jih kar dobro poznali že prej, ko ste vodili skupino prijateljstva med poslanci slovenskega državnega zbora in madžarskega parlamenta?*

»Odnosi med Slovenijo in Madžarsko so res tradicionalno dobri. Ocenjujemo jih celo za odlične, zlasti v politiki in kulturi. Nekoliko zaostajamo v gospodarstvu, vendar smo tudi tu v zadnjih dveh letih dosegli pomembne rezultate. Vsako leto je bila izmenjava obiskov na najvišji ravni. Tako je predsednik Janez Drnovšek obiskal Madžarsko, Slovenijo pa prejšnji predsednik Ferenc Mádl, v Lendavi se je odpiranja dvojezične srednje šole in izpostave Inštituta za narodnostna vprašanja udeležil sedanji predsednik László Sólyom. Stalni so bili tudi obiski in pogo-

vori predsednikov vlad, denimo prejšnji premier Peter Medgyessy je dvakrat obiskal Slovenijo. Madžarska je Slovenijo skupaj z Avstrijo vključila tudi v pogovore Višegradske skupine (Poljska, Češka in Slovaška). Kot opazovalci so na teh pogovorih sodelovali tudi slovenski ministri.«

• *Trajna sestavina vaših aktivnosti je bila posebna pozornost Slovencem na Madžarskem, tako v glavnem mestu kot v ostalih okoljih in zlasti v Porabju.*

»V Budimpešti sem se najprej pozanimal, koliko Slovencev živi v glavnem mestu in tudi kje še živijo Slovenci na Madžarskem. Navezal sem stike s slovensko samoupravo in Slovenskim društvom, pa tudi s Slovenci v Mosonmagyaróváru in Székesfehérváru. V Budimpešti sem se udeleževal slovenskih prireditev, občasno tudi sestankov in pomagal Slovencem kolikor sem lahko. Enako tudi ostali sodelavci z veleposlaništva. Prizadevali smo si predvsem ustvariti občutek in prepričanje, da je Slovenija pripravljena pomagati Slovencem tudi v Budimpešti. Menim, da smo z doseženim lahko zadovoljni, kar se je pokazalo tudi na vsakokratnem sprejemu ob dnevu državnosti, tudi na letošnjem.

Zelo pogosto sem obiskoval Porabje. Ni bilo večje prireditve, ki se je ne bi udeležil. Bilo me ni, če res nisem mogel priti. Obvezno sem prihajal na srečanja Porabskih Slovencev iz cele Madžarske, na Porabske dneve, različne obletnice. V močno oporo mi je bil slovenski generalni konzul v Monoštru Marko Sotlar, ki odlično dela v porabskem prostoru. Bila sva v stalnem stiku in se dogovarjala za aktivnosti med Porabskimi Slovenci.

Za mene je velik dogodek uvedba dvojezičnega pouka na gornjeseniški narodnostni osnovni šoli in dogovor o zagotavljanju denarja za nemoteno delo te šole. Zelo sem zadovoljen, da nam je uspelo zagotoviti novo frekvenco za slovensko radijsko postajo v Monoštru, ki bo zdaj lahko raz-

širila program. Pa tudi Porabje je v tem času iz štirinajst dnevnika postalo tednik.«

• *Kaj in kje mora Slovenija storiti več za Slovence na Madžarskem, zlasti v Porabju? Je tu zraven tudi gospodarsko sodelovanje in regionalno povezovanje ob meji, ki je praktično ni več?*

»Že v vprašanju je večina odgovorov. Strinjam se, da mora Slovenija storiti več v gospodarskem sodelovanju. Delna ovira za razvoj je tudi naravni (in krajinski) park, zlasti pri novih gradnjah. Slovenija bi lahko poskusila najti rešitev v postavitvi proizvodnega obrata blizu meje na Goričkem, denimo v Petrovcih, Šalovcih, Kuzmi ... kamor bi prihajali delat Slovenci iz Porabja. Slovenija bi lahko vlagala tudi v gospodarski razvoj Monoštra, kjer je zdaj lepa priložnost pri gradnji termalnega parka in zidavi sodobnega hotela. Na ta način bi ohranjali slovenski jezik, ker bi se v proizvodnih obratih govorilo slovensko, kot se v monoštrskem Oplu uporablja nemški jezik. Potrebna bodo torej vlaganja in odpiranja novih delovnih mest, da prebivalcem Porabja ne bo potrebno iskati zaposlitve izven območja. Če bomo dovolili, da se bodo Slovenci še dalje in bolj izseljevali zaradi gospodarskih razmer, bo to zelo slabo za manjšino.«

• *Četrty slovenski veleposlanik na Madžarskem bo zelo verjetno Ladislav Lipič, Prekmurec iz lendavskega konca. Vem, da mi tega ne morete potrditi tudi če veste kaj več od mene ... Lahko pa poveste, kaj boste delali po vrnitvi v Prekmurje?*

»Lepo vprašanje. Štiri leta sem bil iz Prekmurja v Budimpešti, prej šest let poslanec liberalne demokracije v slovenskem državnem zboru v Ljubljani. Zdaj bi rad postoril, česar v teh letih nisem uspeval. Seveda mislim na delo v svojem vinogradu, in če bo tako naneslo, se bom vključil tudi v življenje v mestu Murska Sobota.«

Ernest Ružič

Cerkveni spomeniki v Prekmurji

MARKOVCI - ŽUPNIJSKA CERKEV MARIJINEGA OBISKOVANJA

Malo je na svejti krajov, kak so Markovci. So v takšom tali indašnje Slovenske okrogline, ka človeka gene, gda ta pride. V blago raztegnjenom tali, šteri se globko vleče proti Čöpin-cam, je od inda stala cerkev. Že od srednjoga veka dale. V časi,

podaubi sklepamo tü iz vizita-cijskoga zapisnika, šteroga je spiso tisti opat Kazó 1698. leta, te, da je obisko poleg drugij v Slovenskoj krajini, markovsko cerkev. Notri stogi, ka je biu prezbitarium völbani, meu pa je ešče zidano oltarno menso,

Markovska farna cerkev Marijinoga obiskanja na večer iz severovzhoda (foto: Janez Balažič)

gda je ešče tau bilau v vogrskom orsagi, so pod markovsko cerkev spadali ništerne gnešnje porabske vesnice.

Ka je cerkev mogla biti važna že od srednjoga veka, vejmo iz dosta pisanij virov, pa ljudskoga izročila. Tak je gvüšno, ka je bar v 14. veki tü bila iz kamna postavljena cerkev. Kak je vövidla, si zgled leko vzememo po kakšoj drugoj, povejmo tistoj pri Sv. Juriji (Rogašovcaj). Lepau obdelani kamni (peščenjaka) so bili vküp postavljeni v prezbitariumi, pa tüdi obod fundamentov v hajovi je po vsej priliki mogo biti isti. Petstranski veršlus kora, pa vogale hajova in zahodnoga zvonika so tü gor držali kamniti kontrafori-oporniki.

Ka mamó prav, ranč zdaj, gda vrli farani z župnikom vred popravljajo cerkev, se je vöpokazalo, s kakšij falatov peščenjaka so te v osemdesetij lejtaj 19. stoletja zidali gnešno farno cerkev. O prvój cerkvi pa njenoj

pa v severno stejno je, kak leko tau vidimo v farnij cerkvaj pri Sv. Juriji pa pri Gradi (indašnoj Gornjoj Lendavi), biu vzidani tabernakel. Vse tau pa ešče, kak pripovedavlejo domanji lidge, je cerkev mela okouli cintor. Tau je leko razmeti kak trno važno

Vitraž s podaubov Brezmadežne

stvar, zatau, ka so se pokapali lidi iz cejle markovske fare. Če leko v fundamentaj cerkvi

gledamo indašnje ostaline markovskoga srednjeveškoga sve-tišča, je od druge ostau samo zvonik, šteroga so ešče gori zdignoli 1939. leta. Cerkev so, tak se misli, obnovili in gori postavlili tam nindri po leti 1664 (čas monošterske bitke), takšo kakša pa je zdaj pa od leta 1881 naprej. Gigeu so delali vküper talijanski meštri pa domači lidge, zido pa naj bi monošterski zidarski mešter Lang.

Markovska cerkev je tak za-zidana v historističnom dühi. Na vöni se kaže z ednostavnim zvonikom, šteri je na vriji malo plastično razgiban s čelno profilacijo, pilastrsko obdelanimi stejnamo hajova, pa prilično velikimi, zgoraj polkrožno zaključenimi oknami. Kor ma petosminski veršlus, pa zatok malo spominja na gotsko doubó. Notri je tri videti lepau völbane ednote v hajovi in ranč tak vö napravleni kor. Od opreme vela ekster spomniti na glaven oltar z olnatim kejpom *Marijinoga obiskanja*, pa na trno pisane, pa lepau napravlene vitraže, slikane okne. Tista na lejvoj strani kaže *Jožefa pa maloga Jezuščka pri deli*, na drugoj pa *Brezmadežno (Immaculata)*. Slednja je v

zanimivoj iikonografskoj rešitvi, gde je Marija obdana s sunčnimi žarkami. Tau ide za vsebinsko podaubo, štero poznamo od srednjoga veka naprej in se takšij kejpji navadno simbolizirajo tip t. i. *Mulier amicta sole*, se pravi Madone, obsijane s soncem. Oboje je dobro napravo zagrebški mešter Marinkovič 1929. leta.

Da de cerkev v Markovcaj polepšana pa de tü vse drugo ešče lepše svejtilo duha markovskih faranov, pa vsej drugij, gda de jij paut ta zanesla.

Janez Balažič

SENIŠKA FOLKLORA V BOVCU

Za 24. pa 25. junij je seniška folklorna skupina dobila pozvanje v Bovec v Sloveniji od tamkajšnje folklore. Fejst smo bili veseli zatok, ka skupina že dugo lejt nej ojdla na večdnevni nastop. Zadvečerka na 4. vöro smo mogli ta pridti, tak ka nej nam tr-

Gornjeseniški folkloristi pred povorko v Bovcu

bölo rano gorstaniti. Z Gorenjoga Senika smo šli v 8. vöri. Potovali smo po avtocesti prejk Avstrije pa Italije. Med potjav smo stanili pri enem jezeru, tam smo malo počivali. Okauli 3. vöre smo bili v Bovcu. Tam smo šli na prenočišče, malo smo se spočili, potistom smo pa šli se preravnat za nastop. V 7. vöri se je začnila povorka, potistom pa so gorstapile skupine iz Italije, Češke, otroška folkloriz Bosne, domači plesalci, pa naša, seniška folkloriz. Lejpe plese smo vidli iz različnih orsagov in iz različnih kultur. Vsakša skupina je plesala svoje domanje plese, pa so nut pokazali svojo kulturo.

Na obali turkizno zelene reke Soče

Po nastopi smo imeli večerjo pa veselico vküper z drugimi skupinami. Drugi den, v nedelo, v 8. vöri smo meli zajtrk, potistom pa smo se poslovili in odpravili na paut domov. Pelali smo se prejk Slovenije ob reki Soči (Isonzó). Tüj smo tüdi večkrat stanili, pri Bovcu, v Tolminu in smo si ogledali lejpo okaulico. Pri enem delu Soče smo gledali, kak se vozijo lidge s čunaklinami. Pri enem delu pa je bilau lejpo velko kamenje, pa smo ednomi člani skupine nüt spakivali v avtobus kamenje, ka je pripelau domau. Med potjo smo meli tüdi kosilo v Škofji Loki, štero nam je plačala Zveza Slovencev pa pautne stroške tö. Domau smo prišli okaule 9. vöre. Zelo dobro smo se počütli na tem gostovanji.

Agi Hanžek,
članica FS

OD SLOVENIJE...

15 let slovenske samostojnosti

Na predvečer dneva državnosti, ki ga Slovenija proslavlja 25. junija, je na ljubljanskem Trgu republike potekala osrednja državna proslava, na kateri je kot slavnostni govornik nastopil predsednik vlade Janez Janša. Program proslave na Trgu republike, ki je potekala pod naslovom 15 let slovenske države, je bil sicer mešanica vseh umetnosti, od visoke do popularne kulture. Slovenska vojska je na osrednji državni proslavi sodelovala z enoto Garde Slovenske vojske, sprožila salve z Ljubljanskega gradu ter pokazala svoje veščine. Med igranjem slovenske himne se je sicer dvignila kopija prve slovenske zastave iz leta 1991.

Še pred osrednjo slovesnostjo je v parlamentu potekala slavnostna seja državnega zbora, na spominski seji pa so se sestali tudi vsi trije zbori nekdanje skupščine, ki se je oblikovala po prvih demokratičnih volitvah aprila 1990.

V okviru 15. obletnice osamosvojitve je predsednik države Janez Drnovšek sprejel člane takratne in sedanje vlade ter člane predsedstva. Pred 15 leti smo stopili skupaj in znali prebroditi številne težave, izzive in preizkušnje ter smo uspeli, je v nagovoru navzočim dejal Drnovšek.

Državni zbor uzakonil »HORO LEGALIS«

Zakon o varstvu javnega reda in miru bo nadomestil stari zakon iz leta 1974. V zakonsko besedilo so poslanke in poslanci vključili tudi določbo, po kateri bo mlajšim od 16 let v nočnem času prepovedan vstop v lokale, kjer točijo alkoholne pijače. Zakon med prekrški denimo navaja vsiljivo beračenje, nespodobno in drzno vedenje, vsiljivo ponujanje spolnih uslug, zbujanje nestrpnosti, motenje miru s povzročanjem hrupa, prenočevanje na javnem kraju, uporabo nevarnih predmetov, poškodovanje uradnega napisu, vandalizem, nedovoljeno zbiranje prostovoljnih prispevkov in nedostojno vedenje do uradnih oseb.

PRIJATELJA SPOZNAŠ V NESREČI

Generalni konzul Republike Slovenije gospod Marko Sotlar je ob petnajsti obletnici slovenske državnosti v avli gledališča v Monoštru priredil svečan sprejem, v okviru katerega se je ob zaključku mandata na Madžarskem poslovil Andrej Gerenčer, veleposlanik Republike Slovenije, ki je v svojem nagovoru posebej poudaril imena dveh Porabskih Slovencev, s katerima je dolga desetletja uspešno sodeloval. Menim, da ste vi, gospod Jože Hirnók, predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem, upravičeno lahko zadovoljni in ponosni na to, da ste eden od omenjenih, lahko ste ponosni na to, da je najvišji diplomatski predstavnik Republike Slovenije tako visoko ocenil vašo prizadevnost, ki ste jo izkazali Slovincem v tistih najtežjih časih, ki jih je Slovenija preživela pred petnajstimi leti. Prosim Vas, da na kratko obudite spomine na tiste čase, ki predstavljajo današnji mladi generaciji le še zgodovino.

»Štejem si v veliko čast, da me je takratni predsednik vlade Slovenije povabil v Ljubljano na osrednjo proslavo ob osamosvojitvi Slovenije, prirejeno na Kongresnem trgu, kot člana delegacije, ki so jo predstavljali takratni predsednik Županijske skupščine Železne županije gospod Gyula Pusztai, predsednik Skupščine Zalske županije in profesor Karel Krajcar iz Števanovec. Ko smo se vrnili domov, smo skrbno sledili vsem zgodovinskim dogodkom, ki so se odvijali takrat v Sloveniji. V imenu Zveze Slovencev na Madžarskem sem takratnemu predsedniku Jožefu Antalju poslal pismo, v katerem sem prosil predsednika, naj država Madžarska obsodi agresijo na Slovenijo in naj Madžarska čim prej prizna novo državo Slovenijo. S kopijo tega pisma sem se čez dva dni napotil v Mursko

Soboto, da bi ga prebral za oddajo Radia Murski val. Obenem sem obiskal tudi gospoda Gerenčerja, ki je bil predsednik občine Mur-

ska Sobota in sem se pozanimal, kako bi jim mi lahko pomagali v teh prelomnih časih. Gospod Gerenčer je bil malo nervozen, obenem pa tudi vesel mojega obiska in mi je povedal, da bolnica v Rakičanu potrebuje kri in določena zdravila za rezervo za vsak slučaj, kajti izid agresije je bil takrat še močno vprašljiv. Zveza je kupila zaprosena zdravila in je skupaj z Rdečim križem Železne županije ter direktorjem Transfuzijske postaje Istvánom Lajosom organizirala krvodajalsko akcijo na Gornjem Seniku. Bilo je zelo ganljivo, da so poleg Porabskih Slovencev dali kri tudi vojaki in graničarji, ki so bili takrat v vojašnici na Gornjem Seniku. Naslednji dan sem pe-ljal zdravila in kri skupaj s predstavnikom Rdečega križa v Rakičan...«

Občudujem vašo korajžo ali pogum, niti ne vem, kateri bi bil bolj umesten izraz, kajti vi ste šli pravzaprav na območje vojaške operacije, kjer vam nihče ni jamčil osebne varnosti. Tudi mi profesorji tujih jezikov smo bili nekaj dni pred

agresijo na izletu v Sloveniji in spomnim se, da je bil neki moj kolega tako prestrašen, da ni upal sedeti na sedežu avtobusa, temveč je sedel vso pot na tleh... Povejte po pravi, ali res niste čutili nobenega strahu?

»Teža ne morem trditi. Priznam, da mi ni bilo vseeno. Že doma sem slišal, da so zaprli mejni prehod Hodoš-Baján-senye, zato sem se napotil proti Redicsu, kjer so me hoteli graničarji preusmeriti proti

Lentiju. Vprašali so me, zakaj hočem v Mursko Soboto, ali nisem slišal, kaj se dogaja v Sloveniji? Ravno zato grem tja, sem jim odgovoril, da bi to pismo lahko prebral po radiu... Ko sem jih na njihovo vprašanje seznanil z vsebino, so mi graničarji

salutirali in me pustili na prej.«

Ste videli kaj nenavadnega na tem potovanju?

»Nenavadno je bilo, da nisem videl ljudi na cesti. Od Redicsa do Murske Sobote so ceste bile dejansko prazne, ker so ravno pred tistim poradiu opozorili na zračni napad. Seveda sem bil malo prestrašen, kajti »mrtvo« je bilo vse. Našel sem pa gospoda Gerenčerja na njegovem mestu, kjer je organiziral obrambo.«

Kako so Slovenci sprejeli vašo prizadevnost?

»Ganljivo je bilo, kako so sprejeli našo pomoč, kako visoko so cenili to, da je ena tako majhna skupina – skupaj z ostalimi zamejskimi Slovenci – tudi pripravljena pomagati matični domovini, ko ji preči nevarnost. To je bil čas, ko smo lahko z dejanji dokazali, da »prijatelja spoznaš v nesreči«. Čutil sem, da je prišel čas, ko smo tudi mi na potezi...«

Suzana Guoth

PORABSKIM ROJAKOM V POZDRAV

Pozdravljeni rojaki naši in vaš prelep panonski svet. Le tu ob bistri reki Rabi je zibel tekla enkrat vsem.

V zibelko je mati zlata podala pesmi mili glas. To ljubo materno besedo v srcu nosi vedno vsak.

Kako je lepo to na sveti če sosed ti poda roko v dokaz prijateljstva, dobrote podajmo roke tudi mi.

Želimo Vam rojaki dragi naj srečno Vam življenje bo, le tu ob bistri reki Rabi, kjer mati je rodila vas.

Mala Nedelja, junij 2006
Ludvik Rudolf

LONČARSKI TABOR NA VERICI

Župan vesi Števanovci **Laci Kovač**, kak školnik pa prejšnji ravnatelj domanje šaule, furt nika dobro vžbrodi za mlajše. Letos je od Urada R Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu pa od Javnoga sklada za narodne in etnične manjšine na Vogrskom spravo pejnaze

»Žau, nejmamo porabskoga lončara. Za cilj smo si postavili, naj mojstri delajo z mlajši, steri njim pokažejo vsevečfele lončarskoga dela. Zatau smo pozvali lončare, školnike iz Slovenije pa z Őrséga. Zvöjn lončarstva pa naj vsebola spoznajo porabsko kulturo pa lepoto po-

ci. No, gnes se pa demo kaupat na štrand v Monošter.«

• *Karel Šalomon, školnik tehnike v šaulaj Grad pa Kuzma, ki vodita lončarski krožek doma, od steroga mau se spravlate z lončarstvom?*

»Ge sam z lončarstvom začo delati, gda sam študiro. Odlaučo sam se, ka mo za diplomsko nalogo vzeo lončarstvo. Sam začo kaulik lončarov hoditi pa se mi tau delo povidlo tak, ka sam té sam tü dale delo. Zdaj pa na šauli mamo lončarski krožek. Cejlo leto mam tam deset-petnajset mlajšov pa z njimi vsakši keden eno-dvej vöri delamo. Deca se v petom razredi vcuj priklüči, pa gda so v ausmom razredi, té že precu fajn znajo delati.«

»Pa tau nej za vörvati! Najprej so radi gledali, pa té gda so vidli, kak tau lepau gé, kak s frajtom primlejo tau ilojco pa pri mašini delajo. Na začetki, gda začajo delati, té včasik ne grata kaj čednoga. Ali uni neščejo vkraj od mašinov iti. Zdaj že vsakši kakšen svoj izdelek napravo, de vsakši leko kakšen pisker si domau neso. Ejkstra so se uni zainteresirali za tau delo. Gda sam ge začo z vašo decov delati, sam njim v glavnom z rokami gučo, mislo sam, ka me nika ne razmijo. Té sam pa vido, ka so uni namé včasik razmili. V začetki so bola mirni bili, sledi so mi pa tü gučati začeli. Vidim, ka zato ta rejč tü živé med mladimi. Šteri

Vodja tabora Laci Kovač z mentorom Karčinom Šalamonom pa goričko decov

za lončarski tabor, steroga vodi tü. Čedno delo je, ka dva lončarskiva tabora mata v enom časi, Občina Števanovci ma na Verici v Porabji, Zveza za tehnično kulturo Slovenije (ZOTKS) pa v Puconci v Prekmurji. Za tabor bola idilično, lepšo pa mirno mesto, kak je penzion Ružič na Verici, je težko najdi. Tak pravijo sami tisti, steri leko uživajo vse dobrote pa lepote toga tabora. Familija Ružič njim spuni vse, ka želijo tak pri gesti kak pri deli pa šali.

• *Laci Kovač, župan pa vodja tabora v Porabji, kak mate nagnauk dva tabora?*

»Lončarski tabor nekoč in danes smo vküper oprli 25. juniuša v penzioni na Verici pa obadva vküper zaključimo 1. juliuša na Španovi domačiji v Moščanci. V obadvaujom tabori mamo mlajše iz Pomurja pa Porabja. Pri nas so mlajši iz Puconec, Bodonec, Grada, Kuzme, gorejnjeseničke pa števanovske šaule. V petek dobimo ške mlajše iz Slovačije. Zdaj nas je 20. Nisterni drügi naši so pa v Puconci s svojimi vrstniki iz Slovenije.«

• *Vidim, mate Slovence pa Vaugre za mentore, ki delajo lončarsko delo z decov.*

rabske krajine.«

• *Kakšne programe mate za spoznavanja Porabja pa zabavo?*

»Prvi den, v nedelo, gda sta bila obadva tabora pri nas, smo se pelali na en vekši izlet. Najprvin smo gora ziskali lončare, med njimi našoga mentora Vörös Ferenca v vesi Magyarszombatfa v Őrségi. V Varaši je najbola za nas bijo poglednit lončarski tau Muzeja Avgust Pavel pa Slovenski daum. Z enim se lepau zavalim Slovenskoj zvezi, ka je vsej 56 članov dvaujoga tabora pogostila s trno žmano djöžiniv v restavraciji Lipa. O tejm je več mlajšov pisalo v svojom spisi tü. V drügi dnevaj smo spoznavali Števanovsko ves, Črno mlako v Andovci, jezero Haršaš v Máriaujfaluni. Zanimivo je bilau, gda nam je nisterni večer domanji školnik Karči Krajcar, steri je gnes že v penziji, ta gončo, kak je vküper pobrau porabske pravljice pa pripovejdo legendo od Črne mlake. Najbola se nam je vidlo, ka smo z diktafona leko čüli žensko, stera je tistoga časa pripovedjala pravljico Lejpa Vida. Mamó športne programe, leko so se na konji nosili töj na Veri-

Gorejnjesenička lerenca Irma Filip je sprvodila tri flajnsne mlajše iz svojga razreda, Benamina Sukiča, Adama Čuka pa Davida Voura.

• *Na prvi pogled se mi je fejst povido mašin, pri sterom so nagnauk flajnsno delali trgé ranč gorejnjesenički pojbičke. Odkéc té praktičen mašin?*

»Lončarge, stari majstri, šteri ji že malo gé, tej so ejkstra malo škiri nücali. Uni so glavno meli mirno rokau pa tisto vreteno ali kolovrat (šajbo), s šterim so tau glino vrtili. Nam tau tak lepau néde pa té mamó na elektriko mašin. Zatau, ka z mlajši leko več napravimo, sam ge en takšen mašin napravo, ka je več šajb gor na enom mašini, etak leko več mlajšov nagnauk dela. Takšen mašin fejs prav pride šauli.«

• *Kak ste zadovoljni s porabsko decov? Kak se podajo za lončarsko delo?*

so tü, sam vido, ka so fejs veseli, ka smo se mi leko zgučavali, ka smo razmili eden drügoga. Delajo z veseljom, ji nej trbej trucati. Uni nas že lovijo, 'odte pomagajte, ka napravimo'.

• *Ka mislite, bi bilau pametno, če bi Slovenska zveza zvöjn krožkov (szakkör) za folkloro, lutkarstvo pa glasbo ustanovila lončarski krožek tü? Bi vredno bilau zmišlavati o tejm za naslejdnja leta pa tau pod vašim mentorstvom?*

»Kelko ge vidim, vi tü v Porabji vsefale delate za tau slovensko deco, se brigate za kraužke. Mi sicer mamó dosta dela ali ge mislim, ka bi se najšo kakšen čas.«

Besedilo in foto: Klara Fodor

... DO MADŽARSKE

Šolnina za visokošolski študij

Po načrtih vlade se bo od leta 2007 uvedla šolnina za študente, ki obiskujejo visokošolski študij. Dejansko bodo morali študentje prvo šolnino plačati šele leta 2008, kajti višina le-te bo odvisna tudi od njihovega učnega rezultata na koncu prvega letnika. Letna višina šolnine v visokošolskem osnovnem programu (3-letno izobraževanje) bo znašala 105 tisoč forintov, v master programu pa 150 tisoč forintov. Šolnino, ki se ji pravi »delni razvojni prispevek«, lahko posamezne visokošolske ustanove dvignejo za 50 odstotkov, tako bodo morali študentje plačevati mesečno najmanj 4375 forintov, največ 13125 forintov šolnine. Ne bodo plačevali šolnine študentje, ki se udeležujejo PhD programa, ki so zaradi svojega socialnega položaja upravičeni do olajšave. Tudi študentje z najboljšim učnim uspehom (15 odstotkov) bodo oproščeni plačevanja šolnine. Javnomenjske raziskave kažejo, da se 62 odstotkov prebivalstva ne strinja z uvedbo šolnine.

Tudi v osnovnih in srednjih šolah se obetajo reforme. Število obveznih učnih ur pri osnovnošolskih učiteljih se bo od naslednjega septembra dvignilo za eno ali dve uri. Pedagoški sindikati se ne strinjajo s tem načrtom šolskega ministrstva, ki mu očitajo, da jim je pred usklajevanjem dal le tri ure časa, da preučijo omenjene načrte.

Od leta 2010 bo obvezen pouk angleščine v srednjih šolah, kajti 75 odstotkov Madžarov ne govori nobenega tujega jezika.

V Makedonijo brez vize

Od 1. junija madžarski turisti ne potrebujejo več vize za Makedonijo. Potniki z veljavnim potnim listom lahko brez vize potujejo čez Makedonijo ali bivajo 90 dni v državi. Za ukinitve viz z Makedonijo si Madžarska prizadeva že od vstopa v Evropsko unijo. Sklep makedonske vlade o ukinitvi viz bo olajšal tudi potovanje tistih turistov, ki so namenjeni v Grčijo.

SENAU VEČ NIKOMA NEJ TRBEJ

Gnesden je že navada, ka lü-stvo travo dolapokosi, gda pa posene, te senau vožgejo. Etak je ešče najbola naleke dolaspucati sonžete, zato ka senau več nikoma nej trbej. Ešče tak tō nej, če je že v navile sklajano pa bi go samo

Attila Mešič skrb ma, nej ka bi se kaj vužgalo

domau trbelo pelati. Za volo tauga so porabske vasnice dostakrat v dimi. Gda sam se prejk po Otkovcaj pelo, za volo dima se ranč paut nej vido. Enga človeka vidim, ka z velikimi železnimi vili stoji na pauti pa gleda, kak senau gori. Gda stanem pri njemi, te ga spoznam, ka je on Attila Mešič iz Števanovec.

• *Ka delaš v taum velkom dinej?*

»Dola smo pokosili sauseda travo, zato ka je tau meričko, pa dja mam skrb, naj dolaspucano baude. Senau nikoma nej trbej, zato pa te tazažgemo.«

• *Nej mrzlo tū pri ognji?*

»Tau gvüšno ka nej, zato ka ovak je tū sploy vraučē. Dapa zdaj gori, zdaj trbej nalagati. Malo dim djesta, zeleni so tauma nej radi, dapa ka mo delali.«

• *Nikoma nej trbej senau?*

»Mara nega, grünti so nanikoj prišli, tak ka senau tazažgemo, drügo ne mora delati. Če ta trava gorostane, te za par lejt bi že tū gosterge gorzraslo. Kauli gledamo po vesi pa drügo več nega, samo velka trava. Prvin zato tau nej tak bilau. Že zdaj smo znautra

v gauštja, dapa če ešče tadala vse tazapistimo, te ka baude.«

• *Kak je tau, če je meričko, zakoj te ti dolapucaš tau?*

»Vsakšo leto samo gnauk pridejo domau pa te si ne morejo vse vred vzeti. Zato so pa te name prosili, naj jim

gda se vožge, tisto te več vrag ne obrani, cejlak do rama leko zgori, če je ranč tak.«

• *Te dau je gnauk gor že goro.*

»Goro, dapa te smo ga mi gasilci vužgali pa smo vse pripelali, bzekanco tō, če bi nevola bila. Tūj niža mosta, če se süja trava vožge, te cejlak dola do Mariaújfaluna zgori. Gda je velka süča, tašoga reda je tau sploy nevarno, zato ka eden cigaretlin gdakoli leko nevolu napravi. Zato je pa dobro, če je tū vse dolaspucano.«

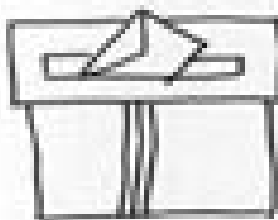
• *Ovak je tū vraučē, nej pa te tū pri ognji. Kak leko tau vöprstogi?*

»Gda nej trbej delat titi, te malo pivo spijemo ali vino. Zdaj zadvečerka mo delat üšo, zdaj ne smejm. Tašoga reda bola samo kaj slabšoga pijem. V fabriki Opel, gde je moja slüžba, tam tō nej baukše. Proto večera se zidina tak prejksegreja, ka je štiridesetpet stopinj.«

• *Kak tau trpiš?*

»Žmetno, dapa ka vejmo, če je že tašo vrejmen. Zpovejdati tauma ne moremo, malo trpimo pa vej tauma tō konec baude.«

K. Holec

**NE
POZABITE!**

Rok za registracijo v manjšinski volilni register dolaprteče 15. juliuša. Če ste eške nej odnesli ali poslali vöspunjeni obrazec notaroši, naj se vam ne vnauža. Samo tak te leko štimali na gesenskij manjšinskij volitvaj.

Amennyiben Ön még nem adta le kisebbségi választási jegyzékbe vétel iránti kérelmét, ne feledje, a végső határidő július 15.

Pismo iz Sobote

EUFORIJA

Ja, dragi moji, nouva euforija je med nami. Vej pa vejte, zove se nogomet. Depa ta nouva euforija je nej nika nouvoga. Slovenci smo vcejlak vdardjeni na euforije. Vej pa nej trbej pogledniti tādaleč nazaj pa brž gor pridete, ka istino gučim. Eške pounimo euroeuforijo. Za tisto Europo, od stere smo inda senjali, bi se vejn raznok včesnili, bi düšo odali vragej. Vej smo pa drugo nej gučali kak samo od Europe. Eške če si konzervo gora oupro je vō iz nje poglednila Europa. Na, po tistom smo nut v tou obečano Europo stoupili. Euforija je tak brž taminila, pa pomalek jo je vōminila apatija. Zakoj? Vej pa tou vsikši vej, kak nam v toj Evropi dobro ide. Na, od té politične euforije smo tak brž spadnili v bejlo. Ja, inda smo bili v smučanji skur najboukši, pa v skakanji s smučami tō. Pa so tej naši smučarge dugo, dugo bili med bole slejdnjimi kak pa prvimi. Te pa je eden naš skočo trno daleč. Ka ste nouri!? Kakša euforija nas je vdarila po glavej. Tak nagnouk smo tapozabili lejta pa lejta mantranje na snejgi. Nagnouk smo gratali glavni. Depa tisti je skočo samo gnouk tak dobro pa po tistom več nikak nej. Tista ekspresna euforija je eške bole ekspresno spadnila v cejlak nouvo apatijo.

Zato se vejmo po dugom plavanji v apatičnom oceani brž zgrabiti za kakši falajček, steri bi nas leko zdigno do nouvi euforični zvezd. Tak leko gratamo euforični zavolo vcejlak mali stvari. Tou je leko tau tō, gda bencin bole fal grata. Ka ste nouri! Tak nagnouk začamo vörvati, ka smo gé najboukša država na svejti, naši prejdnji pa najmenje angeli. Na, tam nin za dva ali tri kedne je že vcejlak nači. Bencin znouva dragi grata, mi pa smo znouva tam. Vej pa vejte gde? Euforični znamo gratati, če so v bautaj kakše sezonske akcije. Na, ta euforija je že na granci z norostjo. Depa po toj nouroj euforiji apatija trpi skur cejli mejsec. Vse do tistoga dneva, dokeč plača ne pride pa mamo znouva kaj za gesti pa za piti.

Slovenci pa poznamo eške vsefele drugi euforij. Tak znamo biti vcejlak euforični, gda se nam narodi kakšo dejte, če sousedi zgine krava, če se čerka bogato oženi, če skur trufimo na lotoni, če ... Ja, mi smo trno radi euforični. In zdaj nam nogomet davle eden mejsec pune euforije. Na, čiglij so naši labdobsari nej več nika vrejdnj, je tou sploy nej važno. Najbole naprej valaun je, ka se brse. Zdaj ma vsikši svojo reprezentanco, za stero se leko trga. Pa če od koga reprezentanca vöspadne, si brž leko najde edno boukšo, ka je eške nut ostanila. Tak euforija ne more minouti. Na kraji mo tak vsi šampioni, vej pa si odaberemo tiste, ka do prvi na svejti.

Na, moja tašča Regina, trno čedna ženska, že vej, ka do prvi na svejti Avstrijci. Bole njoj tumačim, ka nji sploy nega na prvenstvi, una bole guči, ka do gvüšno najboukši. Vej pa uni majo najboukše baute na svejti, mi guči in takši gvüšno vejo najboukše brsati labdo. Tak mi povej pa že leti prejk granice pa kúpüvle, kúpüvle, dokeč je nej na smrt trüdna. Njou ta euforija avstrijskij baut drži že skur cejli žitek. Pa nigdar ne spadne v nikšno depresijo. Samo ge sam vsigdar v depresiji, ka vej, kelko pejnez je znouva tazamaksala za edno velko kusto figo.

Miki

OTROŠKI

MLAŠEČA LEJTA SOUSEDOVOGA PEPIJA

Sousedov Pepi je koulivrat najbolje poznani po tejm, ka je nej biu nigdar mali. Pa je sploj nej nigdar biu pojbiček. Pa je souseodov Pepi nej nigdar čüko v lačice. Un se je sploj nej mali naroudo. Un je vsigdar vözraščeni pojep biu. Tak si bar brodi, čiglij je nej star več kak pet lejt. Zato je nej čüdno, ka se je zgučavo vcejlak po moški.

ERBIJA

Žlato si niške sam ne zišče. Tou je velka istina. Vej pa pravijo, ka si pajdaša sam najdeš, žlate pa si ne moreš prebirati. Na, ta istina vela vseposedi, samo nej za souseodovoga Pepija. Tou pa je sploj nej nikšo čüdo nej za tistoga, steri pozna souseodovoga Pepija. Un bi si žlato najraj prebira pa si jo sam vözisko. Na tou genialno idejo pa je gor prišo po ednom guči med mamu pa ato.

- Idi ti na biroviyo, ge se preveč brž svadim, če mo jo mogo poslušati, - je Pepijov ata proso svojo ženo, Pepijovo mamu. *- Vej pa ne ide za drugo kak za eden mali falajček djalove zemle tam pod brejgom. Una pa de s*

toga po svojoj staroj šegi delala cejli cirкус.

- Kak se ti ne razmejš s tetico Zino, se ge tō ne razmejm, - se je mami tō nej šlou na biroviyo.

- Meni tē erbije nej trbej.

- Vejš ka, najboukše de, ka deva oba. Ti boš name pasko mejla, naj se preveč ne svadim, gda de začnila gučati, kelko je una trpela, - si je zbrodo ata.

Pa bi vejn pri toum ostanila tō, če bi se nej kcu j zmejšo njüvi edini sin.

- Najboukše bi bilou, če deta na biroviyo pa povejta, ka je tetica Zina sploj nej naša žlata. Ali pa povejta, ka je neškemo za žlato, - njima je tak naraji tou tatumačo. *- Čē*

pa nede šlou, me gor vzemeta za našoga fiškališa. Te njim ge tou vse lepou vöova-dim, kak tou de.

Mama pa ata sta ga tak gledala, ka sta pozabila zaprejt lampo. Prvi je prišo k sebi ata. Strouso je z glavou. Po tistom se je skašlo pa sina pito, kak si tou un brodi. Kak naj povejo, stoj je negva žlata pa sto je nej? Na, vej njemi je Pepi tou lepou raztumačo. Povedo je, naj na papir napišejo cejlo njivo žlato. Po tistom naj se z mamu zgučita, steri so gé dobri pa steri so nej najboukši pa steri se njim vidijo trno lagvi. Dobro do meli za žlato, tiste lagve pa nikak neškejo meti za žlato. Od tisti ka so nej najboukši pa do se eške pogučavali. Mama

pa ata sta znouva od velke čüde pozabila lampo zaprejt.

- Pepi, ti bi vejn eške gdasvejta vönajšo, ka sam ge nej tvoja mama, - se je mama dun zglasila, gda je več nej mejla oprejta lampa.

- Pa name bi tō tapovedo, ka me neškeš za ato, - se je zglasila eške glava držine.

- Zagnouk sta eške nej lagvi va pa se z vama dobro razmejm, tak ka se zatoga volo nej trbej sekirati, - njiva je küšno vsikšoga na lice pa odišo v svojo sobo študirat nikšno vcejlak nouvo modrijo.

Depa cejli tej guči so nej čistak nika pomagali. Ata pa mama sta odišla na biroviyo. Tam sta se pogučala, naj cejli tisti falajček zemle dobi tetica Zina. Njima go nej trbej. Najprva je bilou vse vredi. Tetica Zina je sijala od sreče. Kak sam je prejk ličila, si je brodila. Že malo po tistom pa je priletejla k njim domou pa se začnila koriti, ka so na njou zvezali tisto

djalo-vo zem-
lo.

- Nam je nej trbej. Zato smo na biroviyo prajli, naj jo dobi samo eden clovek, - je tumačila mama.

Zdaj kuman je eške tetica Zina začnila besneti. Ja, bila je takše nature, ka je vsigdar kaj trbelo, ka se je leko čemerila. Gda je najbolje larmala, kak so na njou gore zvezali tisto zemlo, je nut v künjo stoupo souseodov Pepi.

- Tetica Zina, zdaj pa enaj, ka si nej več naša žlata. Sploj si nej več tetica Zina, liki samo eške nikšna vcejlak prousta Zina.

Tak je povedo fiškališ souseodov Pepi, Zina pa si je začnila žmetno odijavati. Depa po tistom se je več s Pepijovo držino nej nigdar korila. Zato pa se je eške bole z drugo žlato.

Miki Roš

KOTIČEK

OD ČEBELE DO MEDU

Na šoli nas je učiteljica seznanila s tem, da bo od 18. do 21. junija mednarodni tehniški-naravoslovni tabor, kjer

Spoznali smo veliko cvetlic in drugih rastlin

je ravnatelj lepo pozdravil, tudi medve sva se predstavili, potem smo si pa ogledali vas Bakovci in brod na Muri. V

Pri čebelarju smo izgledali kot astronauti

bomo spoznavali čebele in njihove izdelke. Medve sva se takoj prijavi.

V nedeljo smo šli v Bakovce, tabor je bil namreč v tej prekmurski vasi. Ko smo prišli, nas

času tabora smo spali v internatu v Murški Soboti.

V ponedeljek smo bili ves den v naravi. Razdelili smo se na dve skupini. Prva skupina je bila pri čebelarju, kjer smo si ogledali panje pa smo lahko »koštavali« med. Druga skupina je pa šla na travnik, kjer so

spoznali različne močvirske rastline. Potem smo se pa zamenjali. Popoldne smo šli vsi v gozd, kjer smo si ogledali drevesa in druge gozdne rastline.

V torek smo bili na šoli, imeli smo tehnične in likovne delavnice. Popoldne smo iz-

delovali sveče iz voska. Potem smo se spoznavali z različnimi cveticami, pod lupo smo si podrobno ogledali, kako so sestavljene, ter poiskali, kako se imenujejo. V sredo smo pisali spise o tem, kako smo se počutili v taboru, od enajste naprej smo pa plesali. Zaključek tabora je bil ob dveh.

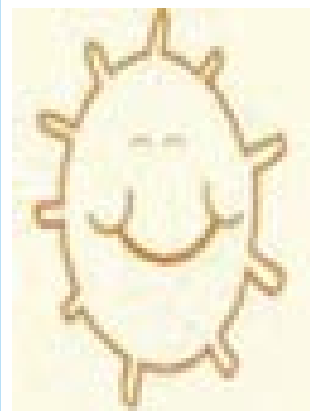
Ta tabor nama je bil zelo všeč, ker je bil zelo zanimiv in veliko novega sva se naučili. Hvala za to možnost.

**Brigita Voura,
Barbara Laczó
DOŠ Gornji Senik
Foto: Jože Tivadar**

MRAVLJE

»Mravlje delajo brez odmora več kot pol dneva, in to vsak dan«, razlaga profesorica biologije. »Kaj nam to pove?«

»Da imajo slabo organiziran sindikat«, se oglasi Miha.

RAZLIKA

»Kakšna je razlika med norišnico in šolo?«

»V norišnici je vsaj osebe normalno.«

KAUT

MLAŠEČI

RTV SLO

PETEK, 07.07.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.05 KAKO ŽIVIMO SLOVENSKI GRADOVI: ŠKOFJELŠKI GRAD - OŽIVLJANJE GLASBE IN PLESA PRETEKLOSTI, 10.40 TRISOMIJA 21, DOK. FILM, 11.30 DNEVNIK NEKEGA NARODA: GNILAJCE, DOK. SER., 12.20 OSMI DAN, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 7.7.1991, 13.35 DUHOVNI UTRIP, 14.00 GORSKA LEPOPOTA, DOK. ODD., 15.00 POROČILA, PROMET, 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 HE-MAN, RIS., 16.10 IZ POPOTNE TORBE: SLJKAR, 16.30 HOLLYJINI JUNAKI, AVSTR. SER., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 ZGODOVINA NADNARAVNEGA, ANG. DOK. SER., 18.25 ŽREBANJE DETELJICE, 18.35 MEDVEDEK UHEC, RIS., 18.45 ZAKAJ?, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 GALA OPERNI VEČER, 22.05 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 POLNOČNI KLUB, 0.10 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE, PON., 0.35 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.30 ZGODOVINA NADNARAVNEGA, PON., 2.20 MELODIJE BRATOV AVSENIK S SIMFONIKI RTV SLOVENIJA, 3.20 INFOKANAL

PETEK, 07.07.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 14.05 OBZORJA DUHA, 14.35 NA KORUZI, ČEŠKA DRAMA, 15.50 JASNO IN GLASNO, 16.40 SP V NOGOMETU, 17.45 ŽOGARIJA, 18.20 MOSTOVI - HIDAK, 18.55 UČITELJ LOUIS MEISSONNIER, FRANC. NAD., 20.0 DEMONSKA OPICA, ANG. ZNANST. ODD., 20.50 SLOVENSKI MAGAZIN: KRAS, 21.1 IZGUBljENO S PREVODOM, AM-JAP. FILM, 22.50 CITY FOLK, 23.20 HELTER SKELTER, AM. FILM, 1.35 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.00 INFOKANAL

RTV SLO

SOBOTA, 08.07.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.45 POLNOČNI KLUB, 12.00 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 8.7.1991, 13.40 PESEM KAMNA: IZ NEDERJ ZEMLJE, DOK. ODD., 13.55 WILLIAM IN MARY, ANG. NAD., 14.50 TANIA BOREALIS ALI ZVEZDA NEKEGA POLETJA, FRANC. FILM, 16.25 SLOVENSKI MAGAZIN: KRAS, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.25 SOŽITJA, 18.40 PRIHAJA NODI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 20.00 DEATH ON THE NILE, ANG. FILM, 21.40 ČEZ PLANKE: KUBA, 22.50 POROČILA, ŠPORT, VREME, 23.25 BABUŠKE, BELG. NAD., 0.15 DOBER ZAKON, FRANC. FILM, 1.50 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE, PON., 2.20 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 3.00 ČEZ PLANKE: KUBA, PON., 4.10 INFOKANAL

SOBOTA, 08.07.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.50 SKOZI ČAS, 12.00 SLOVENSKI/PORABSKI UTRINKI, 12.30 CITY FOLK: IZBOR DESETLETJA - MALMO, DOK. SER., 13.00 ŠPORT, 15.15 KOLESARSKA DIRKA TOUR DE FRANCE, 17.25 ŠPORT, 20.00 SE ZGODI - 8. EPIZODA: DVE JABOLKI, 20.30 GLASBENO POLETJE, 22.10 UČITELJ LOUIS MEISSONNIER, FRANC. NAD., 0.10 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 0.35 INFOKANAL

RTV SLO

NEDELJA, 09.07.2006, I. SPORED TVS

7.30 ŽIV ŽAV, OTROŠKI PROGRAM, 10.25 O OVCAH, JASTREBIH IN MEDVEDIH, NEMŠ. POLJ. ODD., 10.50 PRISLUHNIMO TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 9.7.1991, 14.15 MELODIJE BRATOV AVSENIK S SIMFONIKI RTV SLOVENIJA, 15.10 NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST - FRAKL GRE NA ZDRAVLJENJE, NAN., 16.00 TEATER PARADIŽNIK, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 VEST IN PLOČEVINA, SLOV. TV NAN., 17.40 ŠTIRI ŽENSKJE IN POGREB, AVST. NAD., 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 KRAVICA KATKA, RIS., 18.45 HRČEK MIHA PRIPovedUJE, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.00 ŽIVLJENJE SVETNIKOV, KAN. NAD., 21.30 VEČERNI GOST, 22.25 POROČILA, ŠPORT, VREME, 22.55 DRUGA DOMOVINA, KRONIKA NEKE MLADOSTI, NEMŠ. NAD., 0.45 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE, PON., 1.20 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 2.00 INFOKANAL

NEDELJA, 09.07.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.20 SKOZI ČAS, 11.30 MLADI VIRTUOZI: GODALNI KVARTET FIASCO, 12.00 ČEZ PLANKE: KUBA, PON., 13.05 ŠPORT, 17.00 SVETOVNI POKAL V VESLANJU, 18.20 SMUČARSKI SKOKI, REPORTAŽA IZ VELENJA, 18.30 STUDIO SP V NOGOMETU, 19.50 SP V NOGOMETU, FINALE, 22.30 KAJAK - KANU MSP, 22.50 BLACKPOOL, ANG. NAD., 23.50 ŠPORT, 1.30 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.00 INFOKANAL

RTV SLO

PONEDELJEK, 10.07.2006, I. SPORED TVS

6.25 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.25 NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST - FRAKL GRE NA ZDRAVLJENJE, IZV. NAN., 11.05 VEST IN PLOČEVINA, SLOV. TV NAN., 11.35 TEATER PARADIŽNIK, 12.25 KALIBER 0.46, DOK. FELJTON, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 10.7.1991, 14.05 ŠTIRI ŽENSKJE IN POGREB, AVST. NAD., 15.00 POROČILA, PROMET, 15.05 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.40 TELEBAJSKI, OTR. NAN., 16.10 PRAŠIČKI NISO MIŠKE, LUTK. NAN., 16.25 V ŽIVALSKEM VRTU, ZAB. ODD., 16.40 KAKO POSTANEŠ JUNAK, LUTK. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 DNEVNIK NEKEGA NARODA: BALKANSKA KRČMA, DOK. SER., 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.35 PAVLE, RDEČI LISJAČEK, RIS., 18.40 JOKO! ŽAKAMOKO! TOTO!, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 PRIZNANJE SLOVENIJE, DOK. ODD., 21.00 WILLIAM IN MARY, ANG. NAD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 COLDJITZ, ANG. NAD., 0.25 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE, PON., 1.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.55 DNEVNIK NEKEGA NARODA, PON., 2.45 INFOKANAL

PONEDELJEK, 10.07.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 14.00 SLOVENSKI/PORABSKI UTRINKI, 14.30 SP V NOGOMETU, 15.00 SP V NOGOMETU, FINALE, 18.00 TEKMA, 19.00 RDEČE POLETJE, FRANC. NAD., 20.00 TRENUTNO STANJE, ANG. NAD., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 ARITMIJA, 22.30 FUTURAMA, AM. NAN., 22.50 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 0.15 PEPE CARVALHO, FRANC. NAD., 1.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.10 INFOKANAL

RTV SLO

TOREK, 11.07.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.15 SOŽITJA, 11.25 O OVCAH, JASTREBIH IN MEDVEDIH, NEMŠ. POLJ. ODD., 11.55 MELODIJE BRATOV AVSENIK S SIMFONIKI RTV SLOVENIJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 11.7.1991, 13.40 ČEZ PLANKE: KUBA, 15.00 POROČILA, PROMET, 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 NOVE HLAPEČEVE DOGODIVŠČINE, RIS., 16.00 OBISK V AKVARIJU, POUČNA ODD., 16.10 FILPER IN LOPAKA, RIS., 16.35 JEZUS IN JOSEFINE, DAN-SKA OTR. NAD., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 ŠE VEDNO PREPOČASI, DOK. ODD., 18.05 KAKO ŽIVIMO SLOVENSKI GRADOVI: GRAD SLOVENSKA BISTRICA, 18.35 TRAKTOR TOM, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 POD ŽAROMETOM, 20.55 VELIKA IMENA MALEGA EKRANA: BENO HVALA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 RADOVAN KARADŽIČ, NEMŠ. DOK. ODD., 23.50 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE, PON., 0.15 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.10 ŠE VEDNO PREPOČASI, PON., 1.40 KAKO ŽIVIMO SLOVENSKI GRADOVI, PON., 2.10 INFOKANAL

TOREK, 11.07.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 15.30 KONCERT RENEGADES STEEL-BAND ORCHESTRA, 16.30 ARITMIJA, 17.05 STUDIO CITY, 18.05 SLOVENSKI MAGAZIN: KRAS, 18.30 MOSTOVI - HIDAK, 19.00 ROMANTIČNA DUŠA, IZV. NAN., 20.00 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOSANSKA NAD., 20.50 DEDIŠČINA EVROPE: MEDIČEJCI, AM. NAD., 21.45 OČETJE, NEMŠ. FILM, 23.25 PEPE CARVALHO, FRANC. NAD., 0.55 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.20 INFOKANAL

RTV SLO

SREDA, 12.07.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.50 ZGODOVINA NADNARAVNEGA, ANG. DOK., 11.45 PRI JOŽOVCU Z NATALJO, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 12.7.1991, 13.50 NEKAJ MINUT ZA DOMAČO GLASBO, 14.05 LJUDJE IN ZEMLJA, 15.00 POROČILA, PROMET, 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 ŠOLA PRVAKOV, RIS., 16.05 POD KLOBUKOM, 16.40 ŽELODKO SUPERCA, RIS., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 ZASEBNO ŽIVLJENJE UMETNINE, ANG. DOK. SER., 18.30 ŽREBANJE ASTRA IN LOTA, 18.40 ŽOGICA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 ZAJTRK PRI TIFFANYJU, AM. FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 ŠEST TOČK, ŠVEDSKI FILM, 0.20 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE, PON., 0.50 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.45 IZKUŠNJA RAZLIKE, DOK. FILM, 2.40 INFOKANAL

SREDA, 12.07.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.00 KONCERT SLOVENSKE SKUPINE FAKE KVARTET, 12.00 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 13.30 TEKMA, 14.20 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOSANSKA NAD., 15.15 KOLESARSKA DIRKA TOUR DE FRANCE, PRENOS, 18.00 DOBER DAN, KOROŠKA, 18.30 MOSTOVI - HIDAK, 19.00 SLAČENJE, NOVUZEL. NAD., 20.00 KONCERT OB 30. OBLETNICI UMETNIŠKEGA SODELOVANJA MARJANE LIPOVŠEK S SLOVENSKO FILHARMONIJO, 21.45 ŽIVLJENJE BI BILO LEPO, NEMŠKI FILM, 23.15 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 0.05 PEPE CARVALHO, PON., 1.40 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.00 INFOKANAL

RTV SLO

ČETRTEK, 13.07.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 11.55 POD ŽAROMETOM, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 13.7.1991, 13.50 VEČERNI GOST: LOJZE PETERLE, 15.00 POROČILA, PROMET, 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 TRACEY MCBEAN, RIS., 16.00 RAZUM, IRSKI FILM, 16.15 PROSIM, NE KLIČITE GA ARMANDO, IT. FILM, 16.25 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 ŠTAFETA MLADOSTI, 18.25 DUHOVNI UTRIP, 18.40 MERLIN, ČUDEŽNI KUŽA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 TEDNIK, 20.55 CELICA, DOK. FELJTON, 21.20 OSMI DAN, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KNJIGA MENE BRIGA, 23.10 GLASBENI VEČER, 23.10 SKUPINA FESTIVAL BREŽICE, 23.50 MICROLOGUS, FLORENTINSKI PRAZNIK, 0.40 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE, PON., 1.10 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 2.05 ŠTAFETA MLADOSTI, 2.50 INFOKANAL

ČETRTEK, 13.07.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 13.50 IŠČEMO POVPREČNEGA SLOVENCA, DOK. ODD., 14.40 PRISLUHNIMO TIŠINI, 15.15 KOLESARSKA DIRKA TOUR DE FRANCE, 17.30 DEMONSKA OPICA, ANG. ZNANSTV. ODD., 18.30 MOSTOVI - HIDAK, 19.00 BRIGADA, RUSKA NAD., 20.00 FOYLOVA VOJNA, ANG. NAD., 21.40 NOČ UMORA, FRANC. DRAMA, 23.10 PRAVO DEKLE, FRANC. FILM, 0.40 PEPE CARVALHO, FRANC. NAD., 2.20 FUTURAMA, AM. NAN., 2.40 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 3.05 INFOKANAL

V Otkovcaj je tö vraučē

Gda je taša velka vročina kak zdaj, si vsakši tak pomaga kak leko. Edni so znautra v rami, drugi s pitim, tretji pa z obadvaujim. V ladnoj sejnci sedijo pa mrzlo pivo pijejo. V Otkovce pred bautov ranč tak delajo tisti, šteri na krüj čakajo. Ne vejm, kak se ma tau zgoditi, dapa tau so vsi moški, edne ženske nega med njimi. Tau je malo čudno, ne? Pred bautov sedijo kak kakšni vrabli Rumin Tibi, Čiček Joži, Retan Joži, Djürvin Karči pa Mészáros Sanyi.

• *Ka čakata tü tak fejst pred bautov?*

»Ka bi čakali, vejpa terek je pa krüj pripelajo. Tau čakamo tak fejst,« pravi Retan Joži.

»Tau gvüšno, dapa najbaukše je tau, ka mamó klimo tö,« pravijo.

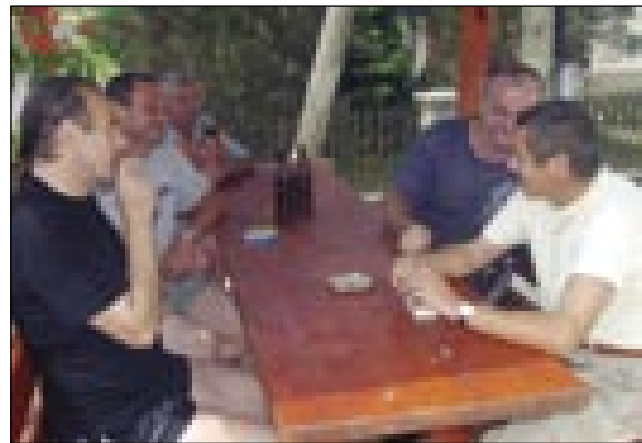
• *Kakšno klimo mata vi?*

»Ne vidiš, vejpa tü go držimo v rokej,« se smeje Retan Joži, pa glaž gorzdigne. »Od tauga baukšo klimo so še nej vónajšli. Vleti hladi, vzimi pa segrejva.«

• *Kak je Djürvin sé v Otkovce prišo, vejpa on je Andovčan?*

»Prišo je pa samo dola seu. Nikog nika nej pito. Zdaj je že tak, kak če bi doma bijo, pa tauma zdaj že več kak edno leto. Najvekša baja je pa tau, ka nika nej plačo Otkovčanom zatau, ka smo ga se vzeli,« tolmači Djürvinoma, Rumin Tibi.

»Mi smo tö nika nej požirali od tistoga, ka bi nam plačo zatau, ka se

• *Če ne pripelajo gnes krüja, ka te pa te delati?*

»Te mo čakali do zazranka ali do četrtka, zato ka te je pá taši den, gda krüj vozijo. Mi mo tü tasejldi, če trbej eden keden tö,« se smeje Čiček pa na lampe vzeme glaž šora. »Nas trno krüj ne briga, bola šör, dočas mo tü, ka baude. Če sfali, te pa demo domau,« pravi pa Retan Joži.

• *Vse prazne glaže mate, kak je tau?*

»Edno lado šora gorazaküri pa dočas, ka ne sfali, mi mo ti pripovejali. Če trbej, cejle Porabje leko puno napišeš.«

• *Tü je dobro, zato ka je pod strejov fajn ladno, nej?*

je z Andovec odselo. Ešče telko nej pravo, ka z Baugom.«

Eden čas je Djürvin samo poslušo, gnauk samo rit zdigno, prazne glaže vküppaubro pa üšo po šör.

»Dobro, dja tö dem,« pravim pa notra v auto sedam.

»Nika čedno notra spiši,« kriči za menov Čiček Joži, »zato ka ovak neš smo več tü sé ojditi.«

»Dobro, vej če mo se drgauč tü vozo pa te vi vanej pred bautov, te mo kraj gledo.«

»Dobro, idi samo zbaugom odtec,« se smejejo, »zato ka do tejga mau smo ešče šör nej mogli tak piti, kak bi trbelo. Zdaj mo te mer meli, zato ka več neš nas mantra.«

K. Holec

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva:

H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
 tel.: 94/380-767; e-mail: porabje@mail.datanet.hu
 ISSN 1218-7062

Tisk: EUROTRADE PRINT d.o.o.
 Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 5.200 SIT ali 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.
 Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
 SWIFT koda: OTPVHUHB